

[Krag.]

paa altid vil være indstillet paa at imødekomme Krav; han har i hvert Fald ikke været det, hvor Talen var om Krav om Import, det er i hvert Fald ogsaa det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen en Kender af, ikke sandt? Dernæst vilde Handelsministeren gaa til det erhvervsøkonomiske Udvalg. I dette har Landbruget ikke Flertal, og derfor kan det ærede Medlem ganske roligt regne med, at Øjnene vil være kritisk indstillede paa saadanne Krav fra Landbrugets Side. Men i øvrigt, det, som vi er dødsens interesserede i, er at holde vor Produktion oppe, saa vi kan afsætte til vore Hovedmodtagere de Kvanta, som hidtil normalt er blevet dem tilstillet. Hvis det nu f. Eks. maatte vise sig, at Oliekagerne stiger op til en Pris, der virker hemmende for Opretholdelse af Smørproduktionen — og det maa erkendes at have en saadan Indflydelse, saa det vil bevirke en væsentlig Nedgang i denne Produktion og derigennem en væsentlig Nedgang i vore Leverancer —, saa kan det være af den alleryderste Vigtighed, at vi ad de Veje, som staar os aabne, bidrager til at holde denne Produktion oppe. Hvis det ærede Medlem ikke forstaar dette, kan han henvende sig til Udenrigsministeren, saa faar han et Kursus i den Betydning, som saadanne Foranstaltninger til den Tid vil have. Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen, at det er jo meget rigtigt, at det Løfte i sin Tid for hundrede og nogle og tyve Aar siden er afgivet til Nationalbanken, at Regeringen ikke vilde misbruge den. Jeg ved ikke, om det kan siges at være Tilfældet, at Regeringen hidtil har misbrugt den, men er det Tilfældet, har det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen været Medlem af den første Regering, der indlod sig derpaa, thi det var jo det ærede Medlems Regering, der af politiske og økonomiske Aarsager fjernede Kronen fra Guldets, saaledes at det er det ærede Medlem, der er Fader til det System, at en Tikroneseddél ikke er 10 Kr. værd i Guld. Det maa det ærede Medlem vistnok have glemt i det Øjeblik, han fremsatte denne Kritik. Og naar det ærede Medlem saa siger, at politiske Faktorer ikke maa have nogen som helst Indflydelse paa et Lands Pengevæsen, ja, saa siger jeg: De politiske Faktorer er dog afgørende interesserede i, at et Lands Betalingsbalance nogenlunde opretholdes, at der holdes et sundt Prinsniveau i Landet, og det kan ikke uden videre overlades til en Nationalbanks Ledelse, som ikke altid viser saa fremtrædende en Forstaaelse — hvad der jo fra mange Sider er blevet kri-

tiseret i de vanskelige Aar, vi gennemlevede efter 1920 —, at handle ud fra rent bankfinansielle Betragtninger. Jeg forstaar godt, at det ærede Medlem i Henhold til sin Fortid lægger i ganske overordentlig Grad Vægt paa disse Betragtninger, men vi andre, der staar som Folkets Tjenere og som Varetagere af Befolkningens Interesser som Helhed, økonomisk, produktionsmæssigt, maa ogsaa i saa Henseende have et Ord at tale med, og det havde jeg ogsaa troet var det ærede Medlems Mening, for han har gentagende stemt for den Lov angaaende Valutacentralen, hvis første Paragraffer netop gennem Handelsministeren og igennem den kongelige Bankkommissær sikrer de politiske Faktorer den Indflydelse, som det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen nu fordømmer. Men ved den Lejlighed har jeg ikke hørt det ærede Medlem beklage sig i saa Henseende.

Nu siger saa det ærede Medlem, at man kunde gennemføre Kronensænkningen i 1933, uden at det omgaaende fik Indflydelse paa Prisforholdene her i Landet, fordi vi var i en Prisfaldsperiode. Det er ganske rigtigt, det var vi i de første Maaneder derefter og i den Tid, der gik forud; men den blev meget hurtigt afløst af en almindelig Opgangsperiode i prismæssig Henseende, som kulminerede i 1937, og som jo nu paa Grund af Krigen muligvis kan genoplives. Men i hvert Tilfælde paa det engelske Marked, hvor vi har vor Hovedinteresse, er det, der er sket med Sterling, paa ingen Maade bundfældet endnu paa en saadan Maade, at man kan sige eller blot antyde, at England er paa Vej ind i en Inflationsperiode.

Valdemar Sørensen: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Krag for de beroligende Ord i Anledning af mine Bemærkninger, men jeg maa rigtigt nok sige, at hvis det er Meningen med § 3, saaledes som Venstre har udformet den, at den kun skal benyttes i Ny og Næinden for meget snævre Grænser, saa ser jeg ikke, til hvilken Nytte den Bestemmelse overhovedet er. Det tror jeg er helt indlysende. Enten agter man at bruge en saadan Bestemmelse med det Formaal, man har stillet op — nu nævnte det ærede Medlem Hr. Krag jo selv Oliekager, hvad der jo giver et vist Perspektiv —, eller ogsaa er det en Skueret, man sætter ind, af Grunde, jeg ikke skal efterforske.

Naar det ærede Medlem Hr. Krag siger om det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen og om mig, at vi skal jo selv om lidt stemme for et Forslag, hvis endelige Udgang er Skattepaalæg, saa er det sandt. Det er